

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Dies dicitur disputationi, n. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1581. sceleris reos ut in Principis sui perniciem flagitiose conspirarent. Victa tamen Senatorum suorum frequentatis suggestionibus, concessit importunitati, quod prudentiæ fuisset negatura; occurrentibus istis è re publica esse ut è viuis hi homines tollerentur; nè videlicet plebs per horum in regno priuatum perq̃ re Catholicorum Principum publicum commercium, in religione quidpiam mutandum arbitraretur, ferretq̃ re grauius: Per id enim tempus *Alansonius*, Gallix Regis frater, Elizabethæ nuptias ambiens in Anglia diuersabatur. Senatoribus igitur dum res permittitur, & hi ad tollendos è medio doctrina vitæq̃ne genere conspicuos viros causam Religionis & turpem & infirmam esse sapienter decernunt, fictis criminibus implicatisq̃ue interrogationibus ad tantum nefas muniendam sibi viam existimauère, quò *populo placerent* (ut ait ille) *quas fecissent fabulas.*

Dies disputationi dicitur iniquis conditionibus.

XXII. Nè vero *Campiano* iam in manibus versante abhorreere à congressu viderentur docti illi omnes atque eruditi viri quos scriptis primùm literis tum decem rationibus in lucem editis ad certamen euocarat, diem disceptationi dicunt, iis conditionibus quæ nemini præterquam causæ aut facultati suæ diffidenti decoræ, aut tolerabiles videri potuissent. Primùm enim in arenam non ante descendere statuerunt, quàm inediã debilitato corpore atque torsionibus prope confecto, futurum in aduersario plus doloris ad animum infringendum, quam virium ad disputandi contentionem arbitriati sunt. Tum quantã potuerunt diligentiam cauerunt nè de decreto certamine quidquã ad aures *Campiani* locorumque dimanaret, quò imparatos, non à libris modò, sed ab omni cogitatione dimicandi aggredierentur: Iudices deinde Exceptorumq̃ re non alios quàm suæ sectæ homines habuere. In ipso autem certamine cum auctorum testimonio probanda reiiciendaque essent ea quæ afferbantur in medium, vitiatos codices obtrudere. Eã causã noui Testamenti Græcum volumen intactum abiecit *Campianus*, Basilij verò locum integrum auditoribus copiosè explicauit, ostenditq̃ue non se Græci Sermonis (uti illi interpretabantur) incitiã, priore exemplari abstinuissè, sed ab impuritate (à Beza fortasse corrupti) codicis abhorruissè: Lutheri autem opera, quæ prolata sunt, melioris farinae non fuisse pari felicitate monstrauit. *Ita error non nisi falsitate roboratur.* Toto triduo, ternis ante meridiem, totidem ad vesperam horis decertatum est, eã Heterodoxorum gloriã, quàm altero congressus die occultatam potius quàm pluribus accurrentibus testatam esse maluerit. Nam cum pridie Calendas Septembris in Templo intra arcem, loco amplo, frequenti auditorio confedisent, sequentibus diebus in Odoëni Hoptoni conclaue, raris auditoribus (plures enim arcebat locus) compressi sunt. Mutati etiam oppugnatores non modicam dedere parum fidentis animi suspicionem: Noëllø & Daijo, Fulkus & Godius successere, euentu non magis felici quàm quem primi experti sunt. Quamuis enim pro eã quam victi omnes sumunt libertate simulandi, in vulgus propediem sparsum fuerit, malè Catholicis propugnatoribus cessissè; quòd

Alij VVh. takerum addunt & Bealum.

quòd tamen nullum est apud eius temporis scriptores triumphus vestigium ^{1581.} atque communi consilio statutum esse dicitur Iesuitas in futurum disputat. Ribadenci- do numquam lacescendos, non adeptæ profecto sed perditæ victoriæ signum ^{ral. 2. c. 32.} non potest esse non luculentissimum. Neque enim *Cambdenus* in Elizabetha, neque *Stous* in sua contractiori, vel *Hollinshedæ* prolixiore historia, nec denique post illos nouissimus *Spedus* quidquam de victoriâ meminere: Quamquam de antiquiore, Anno primo Elizabethæ, inter Catholicos Doctores & Religionis (vt vocant) reformatæ homines constituta Collatione, sat copiosè ^{Ycep} *Stou* tuorum describat laudetque velitationem. Certè Philippus Comes de ^{l. 2. c. 43} Arondel (quem Angliæ atque deinde Hispaniarum Rex Philippus ex ^{n. 2.} sacro fonte susceperat anno eius sæculi quinquagesimo septimo) maturæ iam ætatis præstantisque ingenij vir, cum huic disceptationi interfuisset, facillè vidit quòd rationum auctoritatumque momentis audientes ducerentur: & quamquam Aulæ magis quam Religionis studiosus vix quidquam de Dei cultu aut animæ salute pluribus annis cogitasset, extulit inde fidei pietatisque semina, quæ vno alteroue post anno ad constantissimam Catholicæ veritatis Professionem maturare.

XXIII. Inuictus itaque *Campiani* animus cum neque blanditijs emolli- ^{Iudicium} ri, neque tormentis frangi, neque disceptando prosterni potuisset, mentis æ- ^{fic de capi-} gritudinem atque probrum quod è triplici prælio victi retulere, non alio me- ^{te.} dicamine delendum, aut aliquâ saltem ex parte leniendum, quam eiusdem sanguine existimare. Quibus verò id machinis moliti sunt, eadem & Senatus in Catholicos odium, & Iudiciorum huiusmodi in causis iniquitatem, & reorum innocentiam tam perspicuam tamque testatam reddidere, vt an maius aliquid ad illorum opprobrium, horum autem ad gloriam illustrandam afferri potuerit meritò dubitandum veniat. Dies nouembris vigesimus præstituitur quo die de summa rei decerneretur: In Aulam Westmonasteriensem conueniunt coram Iudice Christophoro Wraye Actores, testes, duodecimviri; ducuntur & rei *Campianus* cum sex alijs Sacerdotibus dicturis de capite. Accusantur, Rhemis in Campiana Galliæ & Romæ de interficienda Regina conspirasse, de Religione etiam quam nunc profitetur Angliam extirpanda; deque evertendo Regno deliberasse, Principum externorum comparato ^{Accusatio-} auxilio; eâ de causâ in Angliam transfretauisse vt quos possent ab Regine ^{nis capita.} debita obedientiâ ad Pontificis Romani partes obsequiumque transferrent. Hæc cum in omnes dicerentur, pro se quisque elatâ de more dexterâ, negat quidquam vnquam conspirationum in cogitationem venisse, multò minus de tollenda Regina, deue turbando Regni statu consilia agitalle. Testes innocentie nominatim *Campianus* Deum & Angelos, Cælum & terram vocat, atque tremendum illud Tribunal quod omnes verentur atque exhorrescunt. Quo id euentu testati sunt posterus videbitur: nunc quibus argumentis Accusationem firmare aggressi sunt Procuratores Regij tres, Anderfonus, Poppanus, Egertonus, ostendendum erit; vt quam nullo fundamento innoxius sanguis